

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i henhold til § 1, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

§ 7. Loven træder i kraft den 1. juli 1965.

Stk. 2. Forslag om revision af loven frem-

sættes for folketinget i folketingsåret 1966/67.

§ 8. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

I en lang årrække blev der ved de midlertidige love om ind- og udførsel af fisk givet fiskeriministerens bemyndigelse til at regulere ind- og udførslen af fisk og fiskevarer i overensstemmelse med indgåede internationale aftaler ved hjælp af ind- eller udførselsforbud. Igesom fiskeriministerens for at sikre og fremme afsætningen af fisk og fiskevarer kunne fastsætte særlige regler for udførslen. Disse loves bemyndigelser var i et vist omfang sammenfaldende med de bemyndigelser, der tilkom fiskeriministerens i henhold til den lovgivning, der i dag er omfattet af loven om valutaforhold m. m., og der blev rent faktisk ikke gjort brug af de pågældende bemyndigelser til at udstede forbud efter lovene om ind- og udførsel af fisk. Derimod fik disse love en vis anvendelse med henblik på at sikre og fremme afsætningen af fisk og fiskevarer gennem fastsættelse af særlige regler for udførslen, jfr. herved eksempelvis den tidligere gennemførte såkaldte ørredordning, der var fastlagt i fiskeriministeriets bekendtgørelse nr. 184 af 28. maj 1955 om udførsel af damørred. Da lov nr. 98 af 19. april 1961 om ind- og udførsel af fisk ophørte med at have gyldighed den 30. juni 1963, besluttedes det efter forhandling med fiskerierhvervet at undlade at forlænge denne lov, idet man i overensstemmelse med den almindelige politik om liberalisering af handlen ikke mente, at der for tiden var behov for andre særlige regulerende foranstaltninger for udførslen af fiske og fiskevarer, end sådanne, der kunne fåsættes efter loven om valutaforhold.

Den efter lovens udløb stedfundne udvikling har imidlertid medført, at der har vist sig at være et stadigt større behov for på ny at få gennemført en lovgivning, hvorefter udførslen af fisk og fiskevarer i et vist omfang vil kunne undergives en regulering med andre midler end der er hjemlet efter loven om valutaforhold. For flere fiskearter har fangst og produktion medført, at en indbyrdes konkurrence mellem de danske eksportører har fremkaldt reaktioner i aftagerlandene. Sådanne reaktio-

ner er særlig fremkommet i lande, der tilhører det europæiske økonomiske fællesskab, idet fiskere og producenter i disse lande ønsker en vis beskyttelse mod urimelig konkurrence fra varer, der hidrører fra et land som Danmark, der står uden for fællesskabet. Det må befrygtes, at aftagerlandenes reaktioner vil føre til, at der inden for blandt andet det europæiske økonomiske fællesskab træffes egentlige foranstaltninger til at lægge hindringer i vejen for en indførsel, der af producenterne inden for fællesskabet betragtes som skadeligt for deres egne interesser. Man må også forudse, at fællesskabets fælles fiskeripolitik, der endnu kun er i sin vorden, vil kunne afføde foranstaltninger, hvor det vil være af betydning, at Danmark som nettoeksportør af fisk og fiskevarer helt eller delvis vil blive sat i stand til at forhindre indførslen af sådanne foranstaltninger gennem fastsættelse af særlige forskrifter for eksporten. Det fremhæves i denne forbindelse, at 42 pct. af den danske fiskeeksport i 1964 blev aftaget af fællesmarkedet og 38 pct. af det europæiske frihandelsområde.

Fra dansk side har man som følge af de fra udlandet modtagne henstillinger forsøgt på frivillig basis at skabe ordninger, der skulle tjene til at regulere eksporten på en sådan måde, at grundlaget for den kritik, der fremføres mod den danske fiskeeksports markedsforstyrrende virkninger, fjernes, men det har vist sig, at det i praksis er umuligt at samle alle interesserede eksportinteresser om sådanne ordninger, så længe der ikke foreligger mulighed for fra det offentlige side at gribe ind i tilfælde af, at de indgåede aftaler ikke overholdes.

Denne udvikling har bevirket, at fiskerikommisjonen af 27. juni 1961 har taget spørgsmålet om gennemførelse af en ny lovgivning på dette område op til overvejelse. Fiskerikommisjonen, hvori alle betydende organisationer inden for erhvervet er repræsenteret, har herefter enstemmigt givet principiel tilslutning til, at en lov søges gennemført